

Jsme vrcholem
fyzického stvoření.
Ještě nevíme, zda jsme
vrcholem vesmíru.
Možná ne, dobrá,
ale alespoň tady jsme
vrcholem stvoření.
Musíme tedy vést
náš život tak důstojně,
jak se na lidskou bytost sluší.
Nebát se všeho, a nebýt
tak hloupí, a nežít v utrpení.
Obzvlášť, když máme
uvnitř poklad.
Vždy ho můžeme použít.
To je ten jediný záměr
meditace,
že poznáte sami sebe.
Vy víte, co je pravé štěstí.
Ne proto, že Mistryně to říká,
a vy musíte
Mistryni poslouchat.
Posloucháte Mistryni,
protože je to pro vás dobré.
Ale musíte vědět proč.
Víte co myslím?
Vy to musíte vědět,
je to pro vás.
Vůbec ne pro Mistra,
ne pro Mistra.
Mistrovi je to jedno,
mně je to jedno.
Pokud nemeditujete,
nemeditujete.
Je to váš život, je to váš život.
Nemohu vás kontrolovat,
ani nechci.
Když někoho jiného
kontrolujete, jste na něho,
nebo na ni vázáni.
Jako policajt se zločincem,
jsou oba spoutaní.
Protože policajt se musí
o zajatce postarat.
Cokoliv vám tedy řeknu,
je dobré pro vás.
Pokud tedy to, co slyšíte je
logické, a vy to víte,
pak pokračujte.
Je to pocta, je to privilegium,

je to největší štěstí
našeho života, moci
poznat takové tajemství.
Není to nutnost,
není to obchod,
není to povinnost.
Je to největší privilegium,
největší štěstí,
za tisíce miliónů životů,
že nám byly snadno
ukázány dveře,
abychom se vysvobodili
ze všeho utrpení.
Pracujte tedy na tom.
To je vše. Dobrá.
Někdy pracuji velice dlouho,
někdy do dvanácti,
nebo do jedné, dvou hodin.
Přesto než jdu spát, medituji.
Vždy toužím po meditaci,
víte co myslím? Vedle všech
mých závazků a povinností.
Nikdy nemám pocit,
že bych neměla medитovat.
Je to radost, je to relaxace,
nabíjí to, dokonce fyzicky,
nemluvě o tom,
stát se Buddhou,
nebo se jím nestát.
Nemeditujete-li
jeden den, nemůžete se
nikdy vzpamatovat
z celodenního vyčerpání,
a z různého psychického
bombardování
negativitou společnosti.
Víte co myslím?
Nestěžujte se mi,
jste-li unavení,
a jste-li to, či ono.
Nemeditujete dostatečně,
to je vše. Na začátku možná,
jste neusazení,
ale čím více meditujete,
tím více cítíte, že je to ona,
ta jediná metoda.
A pak, když přijde
hluboké sebepoznávání,
Quan Yin Metoda,
je jediná cesta. To je ono.

Naprosté zastavení. Hotovo.
Žádné argumenty. Žádné ale,
žádné avšak, ani nicméně.
Tak to je. Je to pravda?
To je pocit,
který máme v srdci.
To je to, co víme.
To je jediná věc,
která je jistá.
Toto teď, je tak zvaná
laoská pohádka.
Znáte zemi Laos?
(Ano.)
Vedle Kambodži
a blízko Thajska,
a vedle Au Lac (Vietnam),
a vedle Formosy
(Taiwan), ale
odděleno velkým oceánem,
to je vše.
Pojďme teď do Laosu.
Tento příběh se jmenuje
zlatá želva.
Dávno, dávno tomu,
každý příběh
začíná takto,
je tam vesnice, která se
jmenovala Hsihu Hsiang,
patří do Miaoli Hsien.
Bydlela tam dvojice
farmářů, kterým moc,
moc, moc, moc, moc,
moc chyběly peníze.
A také jim chyběly děti.
Manželka,
kromě toho, že pomáhala
svému manželovi,
také tkala látky,
aby ušila oblečení.
Jednoho dne šla lovit ryby,
pak chytila malou želvu.
Pak si ale pomyslela,
stejně jí nemohu sníst,
je příliš malá.
A pak ta želva začala drmolit,
ona možná přemýšlela.
Pak jí tedy dala svobodu,
jemu, nebo jí, nevím.
Nebyla jsem tam.
Dala želvě svobodu.

Prostě ji nechala odejít.
 A ona pak šla na jiné místo
 u potoka, a pokračovala
 v chytání ryb.
 Zvláštní. Chytila
 opět stejnou želvu.
 Legrační. A pak
 se ale cítila velice rozrušená.
 Hodila jí tedy zpět do řeky.
 A pak šla velice daleko,
 na jiné místo u řeky,
 a dál se snažila chytat ryby.
 V starých dobách
 používali nějaký pletený koš,
 pletený ratan,
 nebo bambusové vlákno,
 jako košík.
 A pak, když vidí rybu,
 takto jdou dolů.
 Och, jen náhodně
 ho ponoří do řeky,
 a pak vidí, jestli se
 něco uvnitř hýbe, a pak
 ho vytáhnou, a vidí,
 jestli je tam nějaká ryba.
 A tentokrát šla
 velice daleko,
 nechtěla znovu vidět tu želvu.
 A opět se snažila chytat ryby.
 Tu znovu chytila želvu,
 potřetí. A pak si všimla,
 že je ta želva velice krásná,
 zlatá, a měla
 nádherný obličej,
 víte, měla rtěnku,
 a tak podobně.
 Pomyslela si tedy:
 „Och, vlastně to není špatné,
 zajímalo by mně, proč
 za mnou ta želva
 stále chodí?“
 Ano, přemýšlela.
 A pak náhle
 na ni želva promluvila.
 Umíte si to představit?
 A perfektní angličtinou.
 „Ahoj, jak se máš?
 Jmenuji se Zlatá želva.
 Prosím nech si mě,
 a pak ti v blízké budoucnosti

hodně pomohu.“
 To řekla želva
 té staré ženě.
 Stará žena tedy odpověděla:
 „Dobrá, když na tom trváš.
 Když se ke mně stále vracíš,
 nemohu se tě zbavit, dobrá.
 Doufám, že do naší rodiny
 přineseš nějaké štěstí,
 pak to bude v pořádku.
 Protože v naší rodině
 jsme jen dva,
 a nemáme děti.
 Je to také velice nudné.
 Možná se staneš
 mým dítětem.
 A budeš nás obveselovat,
 a učiníš nás šťastné.
 To nebude špatné.“
 Žena si tedy vzala
 želvu domů.
 Starala se o ní,
 jako o své dítě.
 To je v pořádku,
 vše je dobré.
 A když přinesla
 želvu domů,
 její manžel byl velice, velice,
 velice, šťastný.
 Ne jen kvůli želvě,
 ale také kvůli své ženě,
 tak milující a ctnostné.
 To si tedy myslel.
 A od té doby
 oba velice, velice,
 tu želvu milovali.
 A ta želva jim na oplátku
 poskytla hodně radosti,
 snažila se jim pomáhat
 jak jen mohla.
 A také velice
 své lidské rodiče milovala.
 A jednoho dne želva
 řekla farmářům něco
 velice výjimečného.
 Protože ta želva měla
 jasnozřivý talent,
 mohla vidět daleko, daleko
 do budoucnosti.
 A mohla se podívat zpět,

do své minulé inkarnace,
 něco takového.
 Tak jednoho dne, díky
 jejím předpovídajícím
 schopnostem budoucnosti,
 řekla rodičům, farmářům,
 řekla: „Och, drahý tatínku,
 za sedm dní postihne zemi
 velká, velká povodeň.
 A bude velická pohroma.
 Většina domů
 bude pod vodou.
 Musíte se teď připravit,
 a vyrobit si loď.
 Aby byly v tom čase
 vaše životy v bezpečí.“
 Dobrá. Protože želva
 mluvila vždy pravdu,
 a vždy předpovídala
 velice přesně,
 rodiče jí tedy opět uposlechli
 a opravdu postavili něco
 jako malou pramici,
 neměli peníze,
 aby si postavili loď,
 jen pramici...
 Použili bambus,
 hodně bambusu.
 Společně ho pokáceli
 svázali a postavili pramici.
 Jak tedy želva předpověděla,
 za sedm dní, přišla povodeň.
 A zničila téměř vše v okolí.
 Mnoho lidí muselo utéct
 do hor, kde pobýval Mistr.
 Nebo do hřebenu,
 kde byly hory vyšší.
 A opustili
 meditační místnost v lese.
 Nic nezbylo. Jen nepořádek,
 a rozpadlé domy,
 tu a tam, nic tam nezbylo.
 Ale rodina farmářů,
 protože si postavili pramici
 se střechem, postarali se
 o všechny své věci,
 přestěhovali je do pramice.
 Tam žili jako v nějakém
 pojízdném domě.
 Jako v přívěsu,

bambusovém přívěsu.
Neměli tedy vůbec
žádné potíže.
A pak řekla želva
svým rodičům:
„Drahý tatínku a maminko,
musím jít do vody,
zkontrolovat, zda je kotva
bezpečně umístěna,
a také všechny řetězy,
aby byla pramice přivázána
na pevném místě,
aby bylo vše v pořádku.
Musím se tedy ponořit
a podívat se.
Kdyby se v době,
kdy budu pod vodou,
a budu se starat o pramici,
něco dělo, zabušte na podlahu
a já vylezu.“ Ponořila se tedy
do vody, a snažila se
zabezpečit všechna
lana a kotvy, a takové věci.
Měla obavu, protože bylo
příliš hodně vody,
a kdykoliv mohla
pramici odnést.
Musela tedy jít,
zůstat ve vodě a stále loď
kontrolovat, 24 hodin denně.
Také rodiče,
kteří zůstali na pramici,
se střídali, a sledovali,
zda se nemění počasí,
nebo zda není příliš vody,
zda ustupuje atd.
Aby na to mohli reagovat.
Od té doby,
co se želva ponořila do vody,
neměli žádný problém,
tak ji nevolali nahoru.
Želva tedy zůstala dole,
a oni zůstali nahoře.
Ale jednoho dne,
se objevil tygr, kvůli povodni
plaval blízko kolem pramice.
Voda ho táhla, plaval,
a téměř se topil,
až se dostal blízko pramice.
Prosil tedy rodiče, „Prosím,

nechte mne tu na chvíli.
Prosím dovolte mi vstoupit.
Jinak zemřu.
Až povodeň skončí, odejdu,
nebudu vás obtěžovat.“
Ale rodiče vidí tygra,
dokonce i když jsou
velmi milující,
ale tygr je tygr.
Muž tedy velmi váhal.
Klepal třikrát na podlahu.
A žádal radu od želvy.
A želva řekla: “Dobrá”.
Ať rodiče přijmou tygra
aby se uchýlil na chvíli
na jejich pramici.
A potom o pár dnů později.
Možná záplava právě končila,
ale voda byla stále
kolem dokola na zemi.
Ještě neustupovala.
Takže stále zůstávají
na pramici,
a nechají přicházet
i jiná zvířata.